

ת"פ 26425/03/15 - מדינת ישראל נגד עדי עובד בן עמי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 נובמבר 2015

ת"פ 26425-03-15 מדינת ישראל נ' בן עמי

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז

נגד
הנאשם

עדי עובד בן עמי
על-ידי ב"כ עו"ד גיל פרידמן

גזר דין

המתלון עובד כנהג מונית ומחזיק ברשותו אקדח ברישיון.

בנו של המתלון ובנו של הנאשם, שניהם בני 12, לומדים יחד באותה כיתה בבית הספר.

במספר הזדמנויות התעמתו שני הילדים והתקוטטו ביניהם והדבר גרם למתיחות ועימותים בין שתי המשפחות.

ביום 19.02.15 הסיע המתלון במוניתו נוסע בתל-אביב. במהלך הנסיעה ביקש הנוסע לעצור בסמוך לקיוסק ברח' משה דיין בתל-אביב כדי לרכוש סיגריות. המתלון עצר את מוניתו והנאשם שהה באותה עת בסמוך לקיוסק. כאשר הבחין במתלון, התקרב הנאשם אל המונית וביקש מהמתלון לצאת ממנה ולגשת אליו. המתלון יצא מהמונית ואז תפס הנאשם את המתלון וריסס לתוך עיניו גז מדמיע. זאת עשה פעמיים נוספות תוך שהמתלון צועק כי הדבר מכאיב לו ואינו מצליח לראות דבר, הנאשם חיפש על גופו של המתלון את האקדח, שהיה מונח בנרתיק שעל מתנו השמאלית, הוציא את האקדח מתוך הנרתיק והכה את המתלון באמצעות אגרופו בחזה.

בשלב זה חברו ארבעה אנשים נוספים, שזהותם אינה ידועה, ויחד עם הנאשם תקפו את המתלון, הפילו אותו אל הקרקע ובעטו בו בפניו ובחזהו וגרמו לו שברים באף ובלסת התחתונה. כל בני החבורה ברחו מהמקום והותירו את המתלון חבול ופצוע על הקרקע. המתלון פונה לבית החולים "איכילוב" בתל-אביב ואושפז לצורך ביצוע ניתוחים. האקדח שנלקח מהמתלון לא נמצא במקום במועד האירוע ורק ביום 04.03.15, בסיוע הנאשם, נמצא האקדח באדנית הנמצאת בסמוך לקיוסק, שלתוכה השליך הנאשם את האקדח.

בגין אירועים אלה הורשע הנאשם על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 ביחד עם סעיף 335 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על-פי הסדר הטיעון, הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. ללא קשר לתסקיר התביעה תעתור לקבוע מתחם ענישה שבין 36 ל-72 חודשי מאסר בפועל ותבקש לגזור על הנאשם 51 חודשים בפועל, וכן מאסר על תנאי, וכתנאי

נוסף להסדר היה על הנאשם להפקיד בקופת בית המשפט סכום של 20,000 ₪ כפיצוי למתלון.

בהתאם להסדר, התבקש שירות המבחן למבוגרים לערוך תסקיר קצין מבחן.

הנאשם הוא בן 31, גרוש ואב לשני ילדים בני 11 ו-12. הילדים נמצאים בחזקת האם והנאשם מתגורר בבית הוריו.

משפחת הנאשם מנהלת אורח חיים נורמטיבי, הוא עצמו השלים 10 שנות לימוד והשתלב בעבודה ופתח עסק עצמאי בתחום המזון, אולם העסק נכשל מבחינה כלכלית ובחצי השנה שקדמה למעצרו היה הנאשם מובטל ללא עבודה. אין לו הרשעות קודמות והוא הסביר את הרקע לאירועים בסכסוך שבין בנו לבין בנו של המתלון. עם זאת, הנאשם רואה במתלון כמי שאחראי כמוהו להשתלשלות האירועים.

במסגרת הליך המעצר שוחרר הנאשם למעצר בית ושירות המבחן פיקח עליו. הוא השתתף בקבוצה העוסקת באלימות. התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות אלימים וכי מדובר באירוע חריג וקיצוני בחייו. הוא מסור למשפחתו ולילדיו ומגלה רגישות מוגברת אליהם. שירות המבחן המליץ להתחשב בחרטתו של הנאשם ובהתרשמותו כי למעצר ולהליך המשפטי הראשון בחייו השפעה מרתיעה ומציבת גבולות והוא אינו מאופיין בדפוסים שוליים או אלימים קבועים. להערכתו, יתקשה הנאשם להתמודד עם מפגש אינטנסיבי עם אוכלוסיה עבריינית ועונש מאסר קצר בפועל לצד פיצוי למתלון יסייע בחיבור נוסף לחומרת התנהגותו והפגיעה שפגע.

אם יוטל עונש מאסר שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו המבחן למשך שנה.

המתלון מסר לבית המשפט הצהרת נפגע עבירה ובה פירט את הסבל שעבר עליו מאז האירוע. הוא נזקק לניתוח דחוף עקב השברים שנגרמו לו בפנים, באף ובלסתות. לאחר שנותח במחלקת פה ולסת אושפז עם זונדות באף וקטטר, פיו נסגר בקיבוע עם מלתעות בשיניים וגומיות שסגרו הרמטית את הפה ובתקופת האשפוז יכול היה לקבל כלכלה נוזלית בלבד ולא ללעוס שום מזון מוצק.

לאחר חודש וחצי של אשפוז, הורדו הברזלים מפיו של המתלון, הסתבר שעליו לעבור ניתוח חוזר לחיבור המפרק בלסת ועבר עליו חודש נוסף של אשפוז עם כלכלה בנוזלים בלבד. לאחר שחרורו מהאשפוז עובר המתלון טיפולי לייזר ופיזיותרפיה לשיקום אזור המצח והגבה הימנית וכן טיפול בעין עצלה.

המתלון, שעובד, כזכור, כנהג מונית, לא עבד מספר חודשים וגם כשחזר לעבודה הוא עובד עבודה חלקית בלבד ונגרמו לו נזקים כלכליים כבדים בנוסף לכאב והסבל שנגרמו לו כתוצאה מהתקיפה האלימה.

עוד מציין המתלון כי הוא חושש לחייו ולחיי משפחתו ומרגיש מאוים כאשר באחד הימים, לפני כחודשיים כאשר נהג במוניתו, ניגשו אליו מכריו של הנאשם והודיעו כי תלונתו על הנאשם תעלה לו ביוקר.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בתוך מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים גם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה תוך שהוא רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בהתחשב בסיכוי לשיקום ותוך אפשרות לחרוג לחומרה כאשר קיים חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור.

גם שיקול הצורך להרתיע את הרבים מפני ביצוע עבירה מהסוג שביצע הנאשם יבוא בחשבון בשיקולי העונש.

בקביעת מתחם העונש יש להתחשב בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע, בנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה ובנזק שנגרם בפועל. עוד יש להתחשב באכזריות, באלומות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה.

כנגד השיקולים לחומרה רשאי בית המשפט להתחשב בפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, וכן בנטילת האחריות על מעשיו ומאמציו להשתקם ולתקן את תוצאות העבירה על-ידי פיצוי על הנזק שנגרם, וכן יש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק.

האירועים, כפי שבאו לידי ביטוי בעובדות כתב האישום, מצביעים על מסכת חמורה מאין כמוה. אין אמנם טענה או ראיה שהנאשם הוביל את המתלונן למקום שבו עצר את המונית וכי תכנן מראש את הפגיעה תוך שיתוף ארבעה עבריינים, שהרי אין לראות אחרת את בני החבורה שהצטרפו לנאשם, הפילו את המתלונן אל הקרקע ובעטו בו בצורה נמרצת ואכזרית בפניו ובחזהו, מאשר עבריינים לשמם.

יחד עם זאת, ברור שאין מדובר בחבורה אקראית שהזדמנה למקום במקרה, שהרי המתלונן שיצא מהמונית הותקף מלכתחילה ומראש על-ידי הנאשם, תחילה באמצעות ריסוס גז מדמיע לעיניו ולאחר מכן באמצעות מתן אגרוף בחזה לאחר שהנאשם הוציא את האקדח שהיה ברשותו של המתלונן. ארבעת האלמונים לא הגיעו כדי להפריד בין שני הנצים, אלא חברו יחדיו והצטרפו אל הנאשם כדי להכות בצורה אלימה ואכזרית את המתלונן.

הנאשם מסרב לגלות את זהותם של המעורבים הנוספים ולפיכך הועמד רק הוא לדין, אולם ברור שהוא היוזם לאירוע, ולכן, גם אם ייתפסו יתר ארבעת האחרים, היה הנאשם נחשב לעבריין העיקרי בפרשה וליוזם האירוע.

מדובר בתקיפה אלימה של אלימות ברוטאלית רק משום שבנו של המתלונן היה מסוכסך עם בנו של הנאשם, ודבר זה אינו מצדיק כל שימוש באלימות, לא היו כאן התגרות או קנטור כלשהם מצד המתלונן, ופעולת הנאשם מתחילתה ועד סופה הייתה פלילית בעליל.

לזאת יש להוסיף את העובדה שהנאשם היה מצויד, משום מה, במיכל גז מדמיע אותו ריסס לתוך עיניו של המתלונן, וכן העובדה שהנאשם השליך את האקדח שהוציא מהמתלונן במקום ציבורי בסמוך לקיוסק ולא גילה על כך דבר למשטרה על מנת שגורמים פליליים ועברייניים לא ישימו ידם על האקדח, ורק כעבור שבועיים סייע הנאשם לאתר ולתפוס את

האקדח שהושלך על-ידו לאדנית.

שיקולי החומרה בתיק זה גוברים בעליל על השיקולים לקולא. לא אתעלם ממצבו האישי של הנאשם, מהעובדה שאין לו כל עבר פלילי ומהמלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, יש לזכור שאין לדבר כאן על הליך של שיקום, שהרי שירות המבחן עצמו מציין שהנאשם אינו אלים בדרך כלל, האירוע היה חד-פעמי ולכן אין צורך בהפנייתו לשיקום.

מתחם העונש הראוי לנאשם בתיק זה נע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל.

האלימות הגסה והבוטה, הנזקים הקשים שנגרמו למתלונן, שנצרך לאשפוז למשך חודשיים וחצי תוך גרימת סבל גופני גדול ונזקים כלכליים נוספים בהמשך, כאשר המתלונן ממשיך לקבל טיפולים רפואיים, מצד אחד, ונאלץ לעבוד בעבודה חלקית בלבד, מצד שני. כל אלה מחייבים להטות את הכף לצד החומרה. רק משום הודאתו של הנאשם, היעדר עבר פלילי והעובדה שהאלימות לא בוצעה באמצעות כלי נשק, אף שאין להקל ראש בבעיטות חוזרות ונשנות שחמישה אנשים בועטים באדם נטול הגנה השוכב על הארץ וגורמים לו לחבלות קשות.

בהתחשב בכל השיקולים שפורטו, אני גוזר על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו - **04.03.15** עד **29.04.15**.

בנוסף לזאת, אני מטיל על הנאשם שנה מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של אלימות כלפי אדם אחר שתוצאתה חבלה.

בנוסף לזאת, אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסכום של 20,000 ₪.

הנאשם הפקיד ביום 08.11.15 סך של 10,000 ₪ כפיקדון, סכום זה יועבר למתלונן על-פי פרטים שיימסרו על-ידי הפרקליטות למזכירות בית המשפט כפיצוי. יתרת הפיצוי בסך 10,000 ₪ תשולם בחמישה תשלומים של 2,000 ₪ כל אחד החל מיום **01.12.15** ובראשון לכל חודש שאחריו.

אי-תשלום שני תשלומים רצופים יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן והודע היום, י"ד כסלו
תשע"ו, 26 נובמבר 2015,
במעמד הצדדים.
צבי גורפינקל, שופט בכיר